ΑΡΙΘ. 173. — 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 10.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἐμπορικοβιομηχανικοῦ Συλλόγου: Ὁ κ. Δούμας φρ. 1000, Γ. Κ. φρ. 250, ὁ ἐν Βιέννῃ κ. Θ. Δενδρινὸς καὶ ὁ ἐν Παρισίοις κ. Σημαντίρας διάφορα συγγράμματα.

Ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρίας: Ἡ κυρία Α. Βλαστοῦ φρ. 600.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2111. **Ἑστία.** Ἐκδίδεται κατὰ κυριακήν. Ἔτος Ε'. Τόμος Θ', 20 Ἀπριλίου 1880. Ἀριθ. 225 (173). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 6, 4ον, σ. 16. Περιέχόμενα: Σφραγὶς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Χίων ἐν Σύρᾳ. — Ἐξηγητικὴ περὶ αὐτῆς σημείωσις ὑπὸ Δ. Ζ. Μάμουκα. — Οἱ σήμερον Ἕλληνες. (Ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ περιηγήσεως τοῦ Ἰωσὴφ Ρενὰν). ὑπὸ Ἐμ. Δ. Ῥοΐδου. — Ἄνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ἐ. Μαλό, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Α. Ρ. Ῥαγκαβῆ). — Ἡ διάτρησις τοῦ Ἁγίου Γοθάρδου. — Ὁ καθ' ἡμέραν βίος τοῦ στρατάρχου Μόλτκε. — Τεχνητὴ παραγωγὴ βροχῆς. — Πρόεδρος δημοκρατίας τιθέμενος ὑπὸ κράτησιν. — Γνῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ῥοσφουκό. (Μετάφρ. Γ. Ζωγιοῦ). — Ἀλήθειαι. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2112. **Πραγματεία περὶ εὐθύνης τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ὑπουργῶν,** ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρμπακτινοῦ, διδάκτορος τῆς νομικῆς καὶ δικηγόρου ἐν Ἀθήναις. Τεῦχος πρῶτον. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἰ. Κουβέλου καὶ Α. Τρίμη 1880, 8ον, σ. 137. Ἀμφότερα τὰ τεύχη τιμῶνται δρ. ν. 5.

2113. **P. le H. de C.** Ἰσμαὴλ-πασσᾶς Σαδδὴκ, ἤτοι ὁ θάνατος τοῦ Μουφέτης. Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1880, 8ον, σ. 36, φρ. 2.

2114. **Γεωργίου Κ. Σοφατζῆ.** Συλλογὴ λυριῶν ποιήσεων. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Πέτρου Περρῆ, 1830, 8ον, σ. 79.

2115. **Lehrgang der Russischen Sprache** für den Schul-Privat-und Selbstunterricht bearbeitet von Dr. **August Boltz,** früheren professor der russischen Sprache an der königl. krie-Agskademie zu Berlin. Der praktische Theil nach der Robertson'schen Methode, der wissenschaftliche auf Grund der Ergebnisse der vergleichenden Sprachforschung. Erster Theil. Fünfte, völlig umgearbeitete Auflage. Berlin 1880, 8°, p. X—232.

2116. **Éphémérides Daces** ou chronique de la guerre de quatre ans (1736-1739) par Constantin Dapontès, secrétaire du Prince Constantin Mavrocordato. Publiée, traduite et annotée par Émile Legrand, répétiteur à l'École des langues orientales vivantes (Publications de l'École des langues orientales vivantes). Tome premier. Texte grec. Paris, Ernest Leroux, 1880, 8ον σ. XXXII, φνθ.

Μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐν Ἀμβούργῳ καθηγητὴς καὶ τῆς «Ἑστίας» πολύτιμος φίλος W. Wagner ἀπεβίωσεν ἐν Νεαπόλει, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸ μικροῦ χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν. Βιογραφίαν τοῦ διακεκριμένου τούτου φιλέλληνος, γραφεῖσαν παρὰ τοῦ κ. Δ. Βικέλα, θὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς ἡ «Ἑστία».

— Ἡ «Ἐθνικὴ ἐφημερὶς» γράφει, ὅτι ὁ ἀρχιτέκτων καὶ καθηγητὴς κ. Ἄδλερ, ὁ μετὰ τοῦ Κουρτίου ἐν Ὀλυμπίᾳ διατρίβων, εἶνε ἐντεταλμένος νὰ ποιήσῃ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν προτάσεις περὶ μετακομίσεως τῶν ὀλυμπιακῶν θησαυρῶν εἰς Ἀθήνας. Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις εἶνε ἴσως εὐδιάθετος νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἵδρυσιν ὀλυμπιακοῦ μουσείου ἐν Ἀθήναις.

— Ἐν τῷ δευτέρῳ τεύχει τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἐγκυκλικοῦ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Minerva» δημοσιεύεται μακρὰ καὶ ἐμβριθὴς διατριβὴ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου βουλευτοῦ Χάμβουρυ πρὸ τριῶν μηνῶν γραφέντων κατὰ τῆς Ἑλλάδας. Τὴν ἀναίρεσιν ταύτην συνέγραψεν αὐτὸς ὁ ἐκδότης τῆς «Minerva» κ. Περικλῆς Τσίκος, κρυπτόμενος μετριοφρόνως ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Pierre Lesloile.

— Ὁ ἐν Bonn καθηγητὴς κ. Aug. Boltz δημοσιεύει ἐν τῷ Magazin für die Litteratur des Auslandes (τῆς 17 Ἀπριλίου) μακρὰν ἀνάλυσιν τοῦ Ἀλφαβήτου τῆς ἀγάπης (ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ W. Wagner) καὶ τοῦ συγγράμματος τοῦ Bernhard Schmidt: Griechische Märchen, Sagen und Volkslieder.

— Ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχει πλούσιον παθήδριμα, ἐν ᾧ γίνονται ἀναγνώσματα περὶ παντοίων θρησκευτικῶν καὶ θεολογικῶν ζητημάτων. Οἱ τούτου ἐπιμεληταὶ προσεκάλεσαν ἐκ Παρισίων τὸν Γάλλον ἀκαδημαϊκὸν Ἐρνέστον Ῥενὰν, ὅπως ἀπαγγείλῃ σειρὰν ἀναγνωσμάτων «περὶ τῆς ἐπιῤῥοῆς τῶν θεσμῶν, τῶν ἰδεῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ῥώμης ἐπὶ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.» Τὸ πρῶτον ἀνάγνωσμα ἐγένετο τῇ 6 Ἀπριλίου. Ἡ συῤῥοὴ τοῦ πλήθους ὑπῆρξε τόση, ὥστε ὁ διάσημος συγγραφεὺς τοῦ «Βίου τοῦ Ἰησοῦ» ἠναγκάσθη νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὸ αὐτὸ ἀνάγνωσμα ὀλίγας ἡμέρας.

— Ὁ πρίγκηψ τῆς Βαυαρίας Κάρολος Θεόδωρος, ἀποκτήσας μετ' ἐπιμελεῖς σπουδὰς τὴν ἀναγκαῖα πτυχίον, ἐκτήσατο πρόσφατον διὰ διατάγματος τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ Α. Β. Ὑψηλότης εὐδοκιμεῖ ὡς ἰατρὸς καὶ ἐπετέλεσεν ἤδη λίαν ἐπιτυχῶς χειρουργικὰς πάνυ ἐγχειρήσεις. Οἱ χωρικοὶ τοῦ ἐν Τεγερσὲ μεγαλοπρεποῦς κτήματός του νοσοῦντες προσφεύγουσι κατὰ προτίμησιν εἰς αὐτόν, ὅστις χορηγεῖ αὐτοῖς γενναίως καὶ τὰ φάρμακα, πολλάκις δὲ καὶ τροφήν. Ὁ διδάκτωρ Κάρολος Θεόδωρος Βιτελσβὰχ εἶνε ἀδελφὸς τῆς αὐτοκρατείρας τῆς Αὐστρίας.

— Τῇ 1 Ἀπριλίου ἐν τῷ μεγάρῳ τῶν Ὡραίων Τεχνῶν γενομένου τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ἐν Παρισίοις πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων συλλόγου, ἐξελέγησαν πρόεδρος μὲν ὁ κ. Rodolphe Dareste, ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ κκ. Henri Wil καὶ Maspero, γραμματεῖς οἱ κκ. Alfred Croiset καὶ Marquis de Queux de Saint-Hilaire καὶ ταμίας ὁ κ. Ch. Jourdain. Μέλη δὲ τοῦ συμβουλίου οἱ κκ. Albert Dumont, Gidel, Mezières, Γ. Χασιώτης, Henry Houssaye, A. Rambaud καὶ E. Legrand. Ὡς γνωστὸν, ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ συλλόγου διατελεῖ ὢν ὁ πρύτανις τῶν ἐν Γαλλίᾳ φιλελλήνων, ὁ γηραιὸς E. Egger.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς Revue Archéologique ὁ διακεκριμένος ἀρχαιολόγος κ. Περρὸ δημοσιεύει λίαν εὐμενὲς ἄρθρον περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Καστόρχη ἄρτι δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τῶν ἔργων τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας.

— Ἐθνικὴ συνεισφορὰ ἐγείρεται προσεχῶς ἐν Λονδίνῳ (ἐν τῷ Green Park) ἀνδριὰς εἰς μνήμην τοῦ λόρδου Βύρωνος.

— Ἐν Ῥωσσίᾳ ἀπηγορεύθη ἡ πώλησις τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ζολὰ «Νανᾶς».

— Ὁ ἐν Ἀθήναις φιλολογικὸς σύλλογος Παρνασσὸς παρεδέξατο κατ' ἀρχὴν τὴν σύστασιν βιβλιοθηκῶν τοῦ λαοῦ.

— Ὁ κ. Π. Βεργωτὴς ἐξέδοτο ἐν Ἀργαστολίῳ μικρὸν φυλλάδιον, περιέχον τὸν «Ὕμνον εἰς τὴν ἐλευθερίαν» τοῦ Σολωμοῦ.

— Παράδοξος ἐφημερὶς ἤρξατο ἐκδιδομένη ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Ὀνομάζεται Ἀ Ἡρεφήσιοι Φωνογράφος», δημοσιεύεται δὲ χωρὶς νὰ κάμῃ χρῆσιν οὔτε γραμμάτων οὔτε ἀρτοῦ.

Ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ τίτλου αὐτῆς, ἡ νέα ἐφημερὶς οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἐπιτυχὴς ἐφαρμογὴ τοῦ περιφήμου ὀργάνου τοῦ Ἐδισὼν. Εὐτυχὴς εἰς Ἀμερικανὸς ὀνόματι William Libers, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ πολλαπλασιάσῃ διὰ τῆς γαλβανοπλαστικῆς τὸ μετάλλινον φύλλον, ὅπερ ἐν τῷ φωνογράφῳ δέχεται τοὺς ἤχους. Εὑρέθησαν δ' ἀμέσως κεφαλαιοῦχοι, οἵτινες ἔθηκαν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ 1,000,000 δολλαρίων, ἵνα ἱδρύσῃ ἐφημερίδα ἀπαλλάττουσαν τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς τοῦ κόπου τῆς ἀναγνώσεως καὶ παρέχουσαν αὐτοῖς τὸ πλεονέκτημα ν' ἀκούωσι τοὺς ἐν τῇ βουλῇ ἀπαγ-